

selve den Minister, hvem den finantzielle Side af Sagen nærmest maa ligge paa Sinde, kunde ventes nogen Betænkelse, eller endog Modstand, men Udvalget havde da ventet, hvad der ligefrem var blevet det sagt, at denne Stilling saa vilde være fremkommen fra denne Minister alene, og at derimod Indenrigsministeren som Indenrigsminister vilde have støttet, eller ialfald stillet sig gunstigt til Udvalgets Forslag, hvorhos der ingeninde er talt i Regjeringens Navn mod Sagen. Jeg maa derfor sige, at Udvalget har Grund til ligeoverfor den Stilling, som nu viser sig, at give en saadan Forklaring for, at det ikke beder om en Undskyldning for at være kommet frem med et Forslag, som det ganske vist maa antage, nu ikke har megen Chance for sig, og jeg beklager dette saameget mere, som Udvalgets Stilling med Hensyn til mulig paa anden Maade at opnaae noget for det Tilfredsstillende, er bleven forrykket. Jeg skal dog, med Hensyn til adskillige Bemærkninger, der ere gjorte, tillade mig at gjøre nogle enkelte Utringer. Der er sagt, ligeoverfor Spørgsmaalet om den billigere Bane, ifølge de af Regjeringen forelagte Oversigter, der skulde tale for den sydlige Bane gennem Kongeaa dalen, at en Sidebane til Ribe vilde i Forbindelse med denne Bane kunne bygges 100,000 Rd. billigere. Dette er, efter hvad Udvalget skjønner, ikke rigtigt, idet nemlig den Beregning, der paa den Maade er stillet op i de af Regjeringen forelagte Motiver, gaaer ud fra den Forudsætning, at det østlige Udgangspunkt er Bamdrup; men naar det østlige Udgangspunkt bliver Lunderskov, da vil, naaget man ikke fra Regjeringen har modtaget nogen detailleret Beregning over den Forandring, som Lunderskov vil give, dog Lunderskov i Forbindelse med Kongeaa dalslinien blive noget dyrere, idet denne Forbindelse absolut maa blive noget længere end den med Gjording Linien; Gjording Linien gaaer noget nordligere, og Lunderskov ligger i det Nordlige, hvorimod Bamdrup ligger i det Sydlige, og altsaa med en kortere Linie kan forbindes med Kongeaa dalslinien. Naar man altsaa taler om de 100,000 Rd., som Gredsted Linien med Sidebane til Ribe vilde spare, saa er det ikke klart for Udvalget,

hvormeget der vilde spares, men det vilde ialfald blive et indskrænket Beløb. Det, som Udvalget har søgt at fremdrage ved at komme frem med Forslaget om en Sidebane til Ribe, er dette, at Regjeringen ganske vist i sine Motiver har vist, at den har haft sit Dismærke paa, at en saadan Forbindelse vil komme, — den har endogsaa sagt i selve sine Motiver, at en saadan Forbindelse „efter al Sandsynlighed i Fremtiden vil komme“. Den er gaaet saa vidt, at den endogsaa har vist Beregninger, ikke alene for en saadan Linie i Forbindelse med de to sydlige Linier, Kongeaa dalens og Gjording Linien, men endogsaa har bragt en Sidebane til Ribe i Forbindelse med Veile—Bærde Projectet. Dette viser jo nok, som, at der har været Alvor for at tage denne Sag under Overveielse. Naar nu Regjeringen siger, at efter al Sandsynlighed vil en saadan Forbindelse komme frem, saa har Udvalget maattet anerkende, at denne Forbindelse vil være af overordentlig betydelig ringere Nytte, naar den kommer frem paa et langt senere Standpunkt end nu, idet nemlig den Tilbagegang, som Ribe er udsat for, vil komme snart, eller ogsaa vil den ikke komme; dersom Ribe kan hævde sin Stilling og holde sig oppe, saalænge indtil den vestjydske Bane og det hele nu vedtagne Jernbanesystem er færdigt, er der efter min Formening ingen Fare for Ribe, og saa vil Hensynet til denne By ikke være saa paatrængende; men efter al Sandsynlighed vil den ikke kunne det, men allerede inden den Tid være gaaet saaledes tilbage, at man kan sige, at den er gaaet tilgrunde, og saa vil der ikke være nogen Grund til ved extraordinaire Foranstaltninger at søge at bringe Noget frem, som allerede er ødelagt. Disse ere Grundene til, at man har meent at maatte foreslaae den af Regjeringen selv i Udfigt stillede Linie anlagt samti d'ig med den sydjydske Bane. Naar nu den høitagtede Minister har meent, at det vilde ikke i den Grad være farligt for Ribe at faae Bramminge Station at concurrere med, som jeg havde meent — thi de Ribe-Folk kunde, som han sagde, søge i rette Tid at bemægtige sig de paagjældende Steder — saa vil jeg oprigtigt talt tilstaae, at det staaer mig ikke klart, hvilken Tanke der skal